

Nigérijské ženy a děti jedou do Evropy - stěžovat si na rasismus a příkoří kolonialismu

Pákistán, Indie, Nigérie a několik dalších nebělošských zemí v podstatě odmítá přijímat zpět své občany, kteří v Německu pod falešnými záminkami žádali o azyl, když jim nechtějí vydat nové cestovní doklady.

Podle reportáže rozhlasové stanice Deutsche Welle (DW) nemohlo být v roce 2017 deportováno 65 000 vetřelců, jejichž nároky byly tak absurdní, že ani naivní liberálové řídicí německý systém udělování azylu je nebyli ochotní uznat, protože země původu těchto lidí jim odmítly vydat nové pasy.

Barevní přistěhovalci při své invazi do Evropy v drtivé většině všechny své osobní dokumenty zničili.

Jedním z případů citovaných DW je i Nigerijec „John O.“, který byl nedávno obeznámen se zamítnutím své žádosti o azyl.

„V té době už v Německu žil tři roky. Imigrační úřad chce Johna O. deportovat, ale nemůže,

protože nemá pas. Podle něj mu ho ukradli. Není možné někoho poslat z Bavorska do Nigérie bez cestovních dokumentů," pokračuje Peter Hille z DW.

John O. patří ke „stovkám tisíc cizinců, kteří v Německu žijí jako neúspěšní žadatelé o azyl“, uvádí DW.

65 000 vetřelců, kteří měli být deportováni, loni obdrželo „výjimečné povolení k pobytu“, protože neměli cestovní doklady, což je dvojnásobný nárůst za jeden rok.

Tento vzestup má spojitost s velkým množstvím uprchlíků z let 2015 a 2016, říká předseda německých policejních odborů DPoIG Ernst Walter.

„Souvisí to ale také s tím, že stále více jich tají svou identitu, aby se vyhnuli deportaci,“ dodává Walter.

Podle interního dokumentu ministerstva vnitra citovaného v listu mediální skupiny Funke Mediengruppe, bývá spolupráce se zahraničními úřady často nesmírně zdlouhavá.

Podle zprávy je zvláště obtížná spolupráce s indickými a pákistánskými úřady. O Indii autoři zprávy říkají, že „zpracování požadavků na dočasné pasy je pomalé nebo neexistující, navzdory četným návštěvám ambasády“.

Ohledně Pákistánu zpráva uvádí, že „k vyřizování náhradních pasů probíhá, ale jde o pomalý proces“.

Zmíněna je také mizerná spolupráce s Libanonem, který „na požadavky reaguje jen zřídka. Spojení s ambasádou je špatné.“

Spolupráce v otázkách migrace se od konce roku 2017 zhoršila i s Tureckem; zpráva uvádí, že je „špatná až velmi špatná, celostátně“.

U 3800 lidí nebylo vůbec možné určit národnost.

Celou věc dále komplikuje, že Německem odmítnutí „žadatelé o azyl“ rozhodnutí skoro vždy napadají u soudů, kde až 40% z nich uspěje.

Přes 328 000 falešných „žadatelů o azyl“ se loni odvolalo proti nepřiznání azylu v Německu, což je skoro dvakrát tolik co o rok předtím.

Žadatelé ze Sýrie a Afghánistánu byli úspěšní skoro ve dvou třetinách případů.

Zpráva **Nonwhite Countries refusing to take back their Citizens from Germany** vyšla na stránkách The New Observer 2. dubna 2018.